

உ
திருச்சிற்றம்பலம்
ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேசிகன் திருவடி வாழ்க

உண்மைநெறி விளக்கம்

சித்தாந்த பண்டித பூஷணம் ஆ.ஈசுரமூர்த்திப் பிள்ளை
திருநெல்வேலி பேட்டை

பதிப்புரை:

உண்மைநெறி விளக்கமென்னும் இந்நூல் ஸ்ரீமத் உமாபதி சிவாசாரிய சுவாமிகள் அருளிச் செய்தது. இது வடிவிற சிறியதாயினும் பொருளாழமுடையது. சைவசித்தாந்தத்திற் கூறப்படுந் தசகாரியங்கள் இதிற் செவ்வையாக விளக்கப்படுகின்றன. தத்துவ ரூபம், தத்துவதரிசனம், தத்துவசத்தி, ஆன்மரூபம், ஆன்மதரிசனம், ஆன்மசுத்தி, சிவரூபம், சிவதரிசனம், சிவயோகம், சிவபோகம் என்பனவே அத்தசகாரியங்கள். என் ஆப்தநேசர் திருநெல்வேலிப் பேட்டை ஸ்ரீமாந். ஆ. ஈசுரமூர்த்திப் பிள்ளையவர்கள் இந்நூலுக்குத் தாமியற்றிவைத்திருந்த பதவுரை கருத்துரைகளைச் சின்னாட்குமுன் என்னிடங் காட்டினார்கள். அவ்வுரைகளைப் படித்ததும் நான்கொண்ட மகிழ்ச்சிக்கு அளவில்லை. அவர்கள் ஆக்கி வெளியிட்ட மற்ற நூலுரைகள்போல் இந்நூலுரையும் வெளியாக வேண்டுமென்ற விருப்பம் என்னுள்ளத் தெழுந்தது அதை நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்தேன். அவர்களும் அவ்வுரையை மனமுவந்து என்னிடங் கொடுத்தார்கள். சிவகடாகுடித்தால் இந்நூலுரை அச்சாகி நான் கொண்ட விருப்பமும் நிறைவேறியது. இப்புத்தகம் அச்சான காலத்து நேர்ந்த அச்சப்பிழைகளைத் திருத்தி அச்சிடுவித்த செங்கற்பட்டு ஸெயிண்ட் கொலம்பாஸ் உயர்தர பாடசாலைத் தமிழாசிரியரும், எனது மாணவருமாகிய பிரம்மஸ்ரீ வித்வான் கே.எம். வேங்கடராமையா B.A.,P.O.L., அவர்களுக்கு என் நன்றி உரியதாகுக.

சீகாழி பீ.அகோரம்பிள்ளை,
1-3-1939 பதிப்பாசிரியன்

முன்னுரை:

மெய்கண்ட நூல்கள் பதினான்கும் தமிழிலுள்ள சாத்திரரத்தினங்கள். அவைகளுட் பெரும்பகுதி நூல்கட்காவது ஆரம்பர்களுக்குவுதவுமாறு தெளிவான உரையியற்றி வெளியிடவேண்டுமென்று நான் எண்ணியிருந்தேன். சிவகிருபையால் திருவருட்பயன், கொடிக்கவி, போற்றிப்பஃறொடை, வினாவெண்பா, இருபாவிருபஃது என்னும் ஐந்து நூல்கள் என்னாற் பதவுரை கருத்துரைகளியற்றி அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டன. இவ்வுண்மை நெறிவிளக்கத்துக்கும் நான் இப்பதவுரை கருத்துரைகளைச் செய்து சுமார் பத்தாண்டுகளாயின. என்னுடைய நற்றோழரான சீகாழிச் சைவத்திருவாளர் பி.அகோரம் பிள்ளையவர்களிடம் ஒரு நாள் நான் அவ்வுரையைக் காட்டினேன். தமிழறிவும் சைவப்பற்றும் ஒருங்கு நிரம்பிய அவர்கள் அவ்வுரையை அச்சிட்டு வெளியிடவேண்டுமென்று என்னிடங் கேட்டார்கள். அச்சிவ புண்ணியம் அவர்களுக்குக் கிடைப்பதில் நான் திருப்தியுடையவனாகி அவ்வுரையை அவர்கள்பாற் கொடுத்து விட்டேன். அவர்கள் அதனை அச்சிட்டுப் பூர்த்தி செய்தார்கள். அந்நன்றி என்னால் மறக்க முடியாததொன்று. ஆகவே நான் அவர்களுக்கு என் மனப்பூர்வமான வந்தனத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்நூலுரையை அச்சிடுங் காலத்தில் அவர்களுக்கும் எனக்கும் உடல்நலங் குன்றியிருந்தது. அச்சுப்பிழைகளைச் சரி பார்க்கவும் எங்களால் முடியாமற் போயிற்று. அந்தச் சமயத்தில் அப்பொறுப்பை மேற்கொண்டு உபகரித்தவர்கள் பதிப்புரையிற் கண்ட பிரம்மபூரீ வித்வான் கே.எம். வேங்கடராமையா அவர்கள். அவர்களுக்கும் என் மனமுவந்த வந்தனத்தை நான் செலுத்துகிறேன்.

பேட்டை ஆ.ஈசரமூர்த்திப் பிள்ளை,
1-3-1939 உரையாசிரியன்.

உண்மைநெறி விளக்கம்

1.

மண்முதற் சிவமதீறாய் வடிவுகாண் பதுவேரூபம்
மண்முதற் சிவமதீறாய் மலஞ்சட மென்றல்காட்சி
மண்முதற் சிவமதீறாய் வகையதிற் றானிலாது
கண்ணுத லருளானீங்கல் சுத்தியாய்க் கருதலாமே.
கண்ணுதல் அருளால் - சற்குரவனது உபதேச மொழிகொண்டு

மண்முதல் - பிருதிவிதத்துவமுதலாக
 சிவமது ஈறு ஆய் - நாததத்துவம் வரையும் உள்ள பிரபஞ்சத்தின்
 வடிவு - தொழிற்பாட்டை
 காண்பதுவே - தெரிதலே
 ரூபம் - தத்துவரூபம் (எனப்படும்)
 மண்முதல் - பிருதிவிதத்துவ முதலாக
 சிவமது ஈறு ஆய் - நாததத்துவம் வரையும் உள்ள பிரபஞ்சம்
 மலம் சடம் என்றல் - மாயாகாரியமென்றும் உணர்வில்லாத தென்றும் அறிதல்
 காட்சி - தத்துவதரிசனம் (எனப்படும்)
 மண்முதல் - பிருதிவிதத்துவமுதலாக
 சிவமது ஈறு ஆய் - நாததத்துவம் வரையும் (உள்ள)
 வகையதில் - தத்துவங்களில்
 தான் - ஆன்மா
 நிலாது - பொருந்தாமல்
 நீங்கல் - விலகுதல்
 சுத்தியாய் - தத்துவசுத்தியென்று
 கருதல் ஆம் - சொல்லப்படும்.

ஆன்மா தத்துவப் பிரபஞ்சங்களின் தொழிற்பாட்டை யறிவது தத்துவரூபம்.
 ஆன்மா தத்துவப்பிரபஞ்சங்களுக்கு உணர்வில்லையென்றறிவது தத்துவதரிசனம்.
 ஆன்மா தத்துவப்பிரபஞ்சங்களின் வாயிலாய் முதல்வனை யறிய முடியாதென்றுகண்டு
 அவைகளைவிட்டு விலகுதல் தத்துவசுத்தி.(1)

2.

பாயிரு ணீங்கிஞானந் தனைக்காண்ட லான்மரூபம்
 நீயுநின் செயலொன் றின்றி நின்றலே தரிசனந்தான்
 போயிவன் தன்மைகெட்டுப் பொருளிற்போ யங்குத்தோன்றா
 தாயிடி லான்மசுத்தி யருணூலின் விதித்தவாரே.

பாய் இருள் நீங்கி - பரந்த தத்துவங்களின் (உருவதரிசன சுத்திகளுக்குப்) பின்னர்
 ஞானந்தனை காண்டல் - (ஆன்மா) தன்னியல்பை யறிதல்
 ஆன்மரூபம் - ஆன்மரூபம் (எனப்படும்).
 நீயும் - ஆன்மாவும்
 நின்செயல் - தான் செய்யக்கடவதொரு முயற்சி
 ஒன்று இன்றி - வேறில்லாமல்
 நின்றல் - (சிவமே தாரகமாய்) நின்றல்

தரிசனந்தான் - ஆன்மதரிசனம் (எனப்படும்).

போய இவன் தன்மை - (அங்ஙனம் சிவந்தாரமாகச்) சென்ற ஆன்மாவினது பசுஞானம்
கெட்டு - மடங்கி

பொருளில் போய் - சிவஞானத்தின் வசமாய் நின்று

அங்கு - அந்நிலையில்

தோன்றாதாயிடில் - (முன்னர்ப்பயிற்சிவயத்தாலுள்ள அஞ்ஞானம் மீளவும் அதன்மாட்டுப்)
பிரவேசியாதிருந்தால்

ஆன்மசுத்தி - ஆன்மசுத்தி (எனப்படும்)

(இவ்வுண்மை)

அருள்நூலில் - வேதசிவாகமங்களில்

விதித்தவாறே - சொல்லப்பட்டவிதம் (ஆகும்).

போய இவன் என்பது போயிவன் எனப் பெயரெச்சத்து அகரங்கெட நின்று.

ஆன்மா தன்னியல்பை யறிதல் ஆன்ம ரூபம்.

ஆன்மாவின் இயல்பாவன:-

(a) கண் இருளோடு சேர்ந்து இருளையும் ஒளியோடு சேர்ந்து ஒளியையும் அறிவதுபோல
ஆன்மா அசத்தோடு சேர்ந்து அசத்தையும் சத்தோடு சேர்ந்து சத்தையும் அறிவது.

(b) ஆகாயத்தின் தன்மையாகிய ஓசையானது பறைமுதலியவற்றில் கடிப்பு முதலியனகொண்டு
அடித்தால் மட்டும் வெளிப்படுவதுபோல ஆன்மா முதல்வன் அறிவித்தால் மட்டும் அறிவது.

(c) படிகம் தான்சார்ந்த நிறத்தையே தன்னிறமாகக் கொள்வதுபோல ஆன்மா அசத்தைச்
சார்ந்து அசத்தையும் சத்தைச் சார்ந்து சத்தையும் அனுபவிப்பது என்பனவே.

ஆன்மா இத்தனையும் அறிவதால் வீட்டுக்குரிய சாதனத்தில் நின்று வீட்டைப்பெறும் அதிகாரம்
தனக்கே யுண்டென்றும் அறியும்.

ஆன்மா தான் இதுவரை அசத்தினால் அறிந்து அசத்தினை அறிந்து அசத்தினை

அனுபவித்துவந்த உண்மையையும், இனிமேல் சத்தினால் அறிந்து சத்தினை அறிந்து சத்தினை
அனுபவித்துவரும் உண்மையையும் அறிவது ஆன்மதரிசனம்.

சற்குரவனால் ஆன்மா தன்னை இந்திரியங்களின் வேறாக உணரும். அவ்வுணர்ச்சி யொன்றே
காரணமாக அது தனக்காதாரமாகிய சிவத்தின் திருவடியினைத் தலைப்படும். கயிறு அறுந்ததும்
ஊசல் தான் ஒரு முயற்சியுஞ் செய்யாமல் தரையில் விழுந்து அத்தரையையே
தனக்காதாரமாகக் கொள்வதுபோல.

ஆன்மா அசத்தாயுள்ள பாசத்தை அசத்தென்று கண்டு ஒருவுதலும், அப்படி ஒருவியவழித்
தன்னிடத்துளதாகிய சிவஞானக் கண்ணினாலே சிவனை ஆராய்ந்தறிதலும்,

தொன்றுதொட்டுள்ள பழக்கத்தால் மலவாசனை இந்நிலையிலும் வந்து தாக்குதலுண்டாகையால்
அவ்வாசனையை நீக்குதற்குப் பஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படி உச்சரித்தலும் ஆன்மசுத்தி.

அசத்தென்று கண்டு ஒருவுதலாவது பிரபஞ்சம் காரணரூபத்தில் வெறும்பொய்யென
நினைந்திருத்தல்.

ஒருவுதலும் அறிதலும் சிவஞானம் ஆன்மாவின் மாட்டுப் பிரகாசித்தற்கு முறையே சாதனம்,
உச்சரித்தல் மலவாசனை நீங்குதற்குச் சாதனம். (2)

3.

எவ்வடிவுகளுந் தானா யெழிற்பரை வடிவ தாகிக்
கௌவிய மலத்தான் மாவைக் கருதியே யொடுக்கியாக்கிப்
பௌவம்விண் டகலப் பண்ணிப் பாரிப்பானொருவனென்று
செவ்வையேயுயிரிற் காண்டல் சிவரூபமாகுமன்றே.

கவ்விய மலத்து - பந்தித்திருக்கும் ஆணவமலத்திற் கட்டுண்டிருக்கும்
ஆன்மாவை - ஆன்மாக்களை
கருதியே - உத்தேசித்து
ஆக்கிஒடுக்கி - (தனு கரணபுவன போகங்களைப்) படைத்து (காத்து) அழித்து
எவ் வடிவுகளும் - (கலப்பினால்) எல்லாப் பிரபஞ்சங்களையும்
தான் ஆய் - சிவமாயுள்ள தானே என்னும்படி நின்று
எழில் பரை - அழகிய திருவருளை
வடிவது - (தனக்குத்) திருமேனியாக
ஆகி - கொண்டு (வெளிப்பட்டு)
பவ்வம் - (பொதுவியல்பைச்செய்யும்) உவர்த்தன்மையையுடைய இந்திரியங்களை
விண்டு அகல பண்ணி - வேறாக நீங்கிக் காணும்படி செய்து
பாரிபான் - ஆதாரமாக நிற்கின்றவன்
ஒருவன் என்று - ஒப்பற்ற குருமுர்த்தியென்று
செவ்வையே - பிரதிக்கினை, ஏது, திருட்டாந்தங்களினால்
உயிரில் காண்டல் - (ஆன்மா) தன்னறிவிலே பார்த்தல்
சிவரூபம் ஆகும் - சிவரூபம் எனப்படும்.
அன்று, ஏ அசைகள்.

இரும்பைக் காந்தமும், கயிறு அறுந்த ஊசலைத் தரையும் விகாரமின்றி நின்று இழுக்கும்.
அங்ஙனமே ஆன்மா இந்திரியங்களைத் தனக்கு வேறாகக் காணவே முதல்வன் அதனைத்
தன்வழிப்படுத்து நிற்பன். இதனை ஆன்மா அறிவது சிவரூபம்.
இச்சிவரூபமே ஆன்மதரிசனத்தைப் பயக்கும். (3)

4.

பரையுயிரில் யானெனதென் றறநின்ற தடியாம்
பார்ப்பிடமெங் குஞ்சிவமாய்த் தோன்றலது முகமா
முரையிறந்த சுகமதுவே முடியாகு மென்றிவ்
வுண்மையினை மிகத்தெளிந்து பொருள்வேறொன்றின்றித்
தரைமுதலிற் போகாது நிலையினினில் லாது
தற்பரையி னின்றமுந்தா தற்புதமே யாகித்
தெரிவரிய பரமாநந் தத்திற் சேர்தல்
சிவனுண்மைத் தரிசனமாச் செப்பு நூலே.

பரை - சிவசத்தி
உயிரில் - ஆன்மாவினிடத்தில்
யான் எனது என்று - சுட்டறிவு என்பது
அற - நீங்கும்படி
நின்றது - நிலைபெற்றது
அடி ஆம் - (சிவனது) பாதமாகும்.
பார்ப்பிடம் எங்கும் - பார்க்கின்ற எவ்விடமும்
சிவமாய் தோன்றலது - சிவமே விளங்கும்படி நிட்டை கூடல்.
முகம் ஆம் - (சிவனது) முகமாகும்
உரை இறந்த சுகமதுவே - (அப்பொழுது அறிவுக்கறிவாகத் தன்மாட்டுத் தோன்றுகின்ற
முதல்வனது) சொல்லுக்கடங்காத விளக்கமே
முடி ஆகும் - (சிவனது) முடியாகும்.
என்று - என்றிவ்விதமாக
இவ்வுண்மையினை - சிவனுக்கடிமையாம் உண்மையை
மிகத்தெளிந்து - அஞ்செழுத்தை உச்சரிக்கும் முறையில் வைத்துக் கண்டு
பொருள் - தனது சுதந்தரம்
வேறு ஒன்று இன்றி - தனித்து நிகழ்வது நீங்கி
தரை முதலில் - பிருதிவி முதலிய தத்துவங்களோடு கூடுதலாகிய சகலாவத்தையில்
போகாது - பொருந்தாமலும்
நிலையினில் - கேவலாவத்தையில்
நில்லாது - பொருந்தாமலும்
தற்பரையில் - தனது சுகத்தில்
நின்று அமுந்தாது - மயங்கி 'அகம் பிரமம்' என்று செருக்காமலும்
அற்புதமே ஆகி - சிவத்தின் வண்ணமாகி
தெரிவரிய - அறிதற் கருமையாகிய
பரமாநந்தத்தில் - மேலான ஆநந்த சொரூபனாகிய சிவனுக்கு
சேர்தல் - அடிமையாதலே
உண்மை - உண்மையான
சிவன் தரிசனம் ஆ - சிவதரிசனமென்று
நூல் செப்பும் - ஞான நூல்கள் சொல்லும்

மலவாசனை நீக்கத்திற்குச் சாதனமாகப் பஞ்சாக்கரத்தை 'விதிப்படி' உச்சரிக்க என்றார். இது ஓதுமுறை. இனி அங்ஙனம் ஒதும்போது ஞாதிரு ஞான ஞேயப்பகுப்பிறந்து நின்று ஓத வேண்டும். இன்றேல் மலவாசனை நீங்காது. அங்ஙனம் பகுப்பிறக்கவேண்டுமேயானால் முதல்வனோடு ஏகனாகி நிற்கவும் வேண்டும். இது நிற்குமுறை. இங்ஙனம் ஓதுமுறையும் நிற்குமுறையுந் தம்முள் இயைபுடையன வென்பது கண்டுகொள்க.

பெத்தத்தில் ஆன்மா தன்னோடு உடனாய் நிற்கும் முதல்வனைத் தனக்கு வேறாகக் காணமாட்டாமல் 'அவனே தான்' என்று கருதுமாறு அம்முதல்வன் அவ்வான்மாவோடு ஒன்றுபட்டு அதன்வழியிலேயே நிற்கிறான். அதேவிதமாக இங்கு முதல்வனோடு உடனாய் நின்று அறிகின்ற ஆன்மா தன்னை அம்முதல்வனுக்கு வேறாகக் காணாமல் 'தானே அவன்' என்னும்படி அம்முதல்வனோடு ஒன்றுபட்டு அவன்வழியில் நின்றல்வேண்டும். இதுவே முதல்வனோடு ஏகனாகி நின்றலாம். இதுவே சிவதரிசனம். இச்சிவதரிசனமே ஆன்மசுத்தியைப் பயக்கும்.

நெருப்பு இரும்பைத் தன்வண்ணமாக்கி அதன் கறையைக் கெடுக்கும். அதுபோல முதல்வன் அங்ஙனம் ஏகனாகி அடிமைப்பட்டு நின்ற ஆன்மாவைத் தன் வண்ணமாக்கி மலத்தைக் கெடுப்பன்.

மலவாசனை யென்றது ஆணமலத்தின் வாசனை. ஞேயம் காட்சிப்பட்டவிடத்தும் பயிற்சி வயத்தான் ஆன்மா முன்னர்த் தான் நோக்கிய பாசத்தையே நோக்கி நிற்கும். அந்நோக்கமே மலவாசனை. இவ்வாசனையே ஞாதாவும் ஞானமும் ஞேயமுமெனப் பகுத்துக் காணும் மயக்கவுணர்விற்கு ஏது. ஆகவே முதல்வனோடு ஏகனாகி நின்றால் இம்மலவாசனை நீங்கும்.

(4)

5.

எப்பொருள்வந் துற்றிடினு மப்பொருளைப் பார்த்தங்
கெய்துமுயிர் தனைக்கண்டிங் கவ்வுயிர்க்கு மேலா
மொப்பிலருள் கண்டுசிவத் துண்மை கண்டிங்
குற்றதெல்லா மதனாலே பற்றி நோக்கித்
தப்பினைசெய் வதுமதுவே நினைப்புமது தானே
தருமுணர்வு புசிப்புமது தானே யாகு
மெப்பொருளு மசைவில்லை யெனவந்தப் பொருளோ
டிசைவதுவே சிவயோக மெனுமிறைவன் மொழியே.

இங்கு - (முதல்வனோடு ஏகனாகி நிற்கும் ஆன்மா) அப்படி நிற்கும்போது எப்பொருள் வந்து உற்றிடினும் - எவ்வகைப் பிரபஞ்சங்கள் வந்து தாக்கினாலும்

அப்பொருளைப் பார்த்து - அவைகளின் இயல்பை உள்ள வாறுணர்ந்து (அவைகளையும்)
அங்கு எய்தும் - அவைகளின் வசமாய் நிற்கின்ற
உயிர்தனைக்கண்டு - ஆன்மாக்களின் இயல்பை உள்ளவாறுணர்ந்து (அப்பரதந்திரியத்தையும்
நீங்கி)
அவ்வுயிர்க்குமேல் ஆம் - தன்னை வியாபித்து விளங்குகின்ற
ஓப்பு இல் அருள் கண்டு - ஓப்பற்ற திருவருளில் (தான்) வியாப்பிய மாயடங்கி
சிவத்து உண்மை கண்டு - சிவத்தினையே யுணர்ந்து
இங்கு உற்றது எல்லாம் - இங்குத் தாக்குகின்ற மாயா கன்மங்களையெல்லாம்
அதனாலே பற்றி நோக்கி - அவ்வுணர்வைப் பிடித்துக் கொண்டு நீக்கி
தப்பினை செய்வதும் - (பிறர் தனக்கு) அகிதத்தையும் (இதத்தையும்) செய்வதை
அதுவே - முதல்வனே (செய்கின்றானெனவும்)
நினைப்பும் - (தான் பிறர்க்குச் செய்யும்) இதம் அகிதங்களை
அது தானே - அம்முதல்வனே (செய்கின்றானெனவும் உணர்ந்தால்)
தரும் உணர்வு - (அந்த ஆன்மா) ஆர்ச்சிக்கின்ற இதமகிதங்களையும்
புசிப்பும் - (நுகரும்) இத மகிதங்களையும்
அது தானே ஆகும் - (தனது ஆர்ச்சிப்பும நுகர்ச்சியுமாக என்று கொள்பவன்) அம்முதல்வனே
யாவான். (ஆகையால் அந்த ஆன்மா)
எப்பொருளும் - எவ்வகைப் பொருள்களும்
அசைவு இல்லை என - (சிவனையின்றித்) தொழிற்படாவென்று
அந்தப் பொருளோடு - அம்முதல்வனோடு கூடி
இசைவதுவே - அவன் பணியில் நின்றலையே
இறைவன் மொழி - வேதசிவாகமங்கள்
சிவயோகம் எனும் - சிவயோகம் என்று சொல்லும்

பிரபஞ்சங்களின் இயல்பை யுணர்தலாவது அவைகளெல்லாம் முதல்வனால்
தொழிற்படுவனவன்றித் தாமாகத் தொழிற்படுவன வல்லவென்பதைத் தெளிவாகத் தெரிதல்.

ஆன்மாக்களின் இயல்பை யுணர்தலாவது அவைகளின் இச்சாஞானக்கிரியைகளெல்லாம்
முதல்வனது இச்சா ஞானக்கிரியைகளால் தொழிற்படுவனவன்றித் தாமாகத் தொழிற்படுவன
வல்லவென்பதைத் தெளிவாகத் தெரிதல்.

முதல்வனோடு ஏகனாகி நின்ற ஆன்மா அவ்விறைபணியில் வழுவாது நின்றல் சிவயோகம்.

இறைபணியில் நின்றலாவது அந்த ஆன்மா 'நீயே யெனக்குள் நின்று செய்கின்றாயாகலின்
என்னாற் செய்யப்படும் இதமகிதமெல்லாம் நீ செய்யுஞ் செயலே' என்றும், 'நீயே
பிறரைக்கொண்டு செய்வித்துஞ் செய்கின்றாயாகலிற் பிறரால் எனக்கு வரும் இதமகிதங்களும்
நீ செய்யுஞ்செயலே பிறிதில்லை' என்றும் அவனருளையல்லது ஒன்றையுங் கருதாமல் தன்னை
யிழந்துநிற்கப் பெறுவதே.

இவ்வாறு நின்றற்குப் பயன் மாயைநீக்கமுங் கன்மநீக்கமுமாம். இங்கு மாயையென்றது அதன் காரியமாகிய மயக்க வாசனையும், கன்மமென்றது ஆகாமிய வாசனையுமே.

ஆகவே முதல்வனோடு ஏகனாகி நின்றலாகிய சிவதரிசனத்தாலும், அவ்விறைவனது பணிநின்றலாகிய சிவயோகத்தாலும் வரும் பயன்மும்மல நீக்கமாகிய பாசவீடேயாம், உப்பு தன்சுவையை நீர்க்காக்குவதுபோல் இங்கு முதல்வன் தன்னைச் சேர்ந்த உயிரின்கண் தனது எண்குணங்களையும் பதிப்பித்து அதனைத் தன்னோடொப்பச் செய்து நிற்பன். (5)

6.

பாதகங்கள் செய்திடினும் கொலைகளவு கள்ளுப்
பயின்றிடினும் நெறியல்லா நெறிபயிற்றி வரினும்
சாதிநெறி தப்பிடினும் தவறுகள்வந் திடினும்
தனக்கெனவோர் செயலற்றுத் தானதுவாய் நிற்கி
னாதனவ னுடலுயிரா யுண்டுறங்கி நடந்து
நானாபோ கங்களையுந் தானாகச் செய்து
பேதமற நின்றிவனைத் தானாக்கி விடுவன்
பெருகுசிவ போகமெனப் பேசுநெறி யிதுவே.

தான் - இறைபணி நின்ற ஆன்மா
தனக்கு என ஓர் செயல் அற்று - அவனருலாலல்லது ஒன்றையுஞ் செய்யானாகி
அது ஆய் நிற்கில் - சுத்தாத்துவித சம்பந்தத்தால் முதல்வன் திருவடிகளில் ஏகமாகி
நின்றனுகொண்டால்
பாதங்கள் செய்திடினும் - பாவங்களைச் செய்தாலும்
கொலை களவு கள்ளு பயின்றிடினும் - கொலை களவு கட்டுடி யிவைகளில் நின்றாலும்
நெறி அல்லா - நல்லொழுக்கமல்லாத
நெறி பயின்றிவரினும் - தீயொழுக்கங்களைச் செய்து வந்தாலும்
சாதிநெறி தப்பிடினும் - சாதியாசாரங்களில் தவறினாலும்
தவறுகள் செய்திடினும் - (இன்னும் பல) குற்றங்களைச் செய்தாலும்
(அவ்வான்மாவின் உடம்பில் நிகழும் பிராரத்த முழுவதையும்)
அவன் உடல் (ஆய்) - அவ்வான்மாவே உடலாக
நாதன் உயிர் ஆய் - முதல்வன் (அவ்வுடலின்) உயிராக நின்று
உண்டு உறங்கி கடந்து - என்று கொண்டு
நானா போகங்களையும் - பிராரத்தவினைக்கீடாக வரும் எல்லா விடயங்களையும்
தான் ஆக செய்து - சிவபோக மாக்கி
பேதம் அற நின்று - தன் திருவடி அவ்வான்மாவைவிட்டுக் கவர்த்தலின்றி
இவனை - அவ்வான்மாவை
தான் ஆக்கி விடுவன் - அதன் இயல்பு சிறிதுந் தோன்றாது அறிவிறந்து நிற்குமாறு தனது

வியாபகத்துள் அடக்கி யாண்டு வருவன்.

இதுவே - இவ்வண்மையே

பெருகு சிவபோகம் - மேலான சிவபோகம்

எனப் பேச நெறி - என்று சொல்லப்படும் உயர் நிலையாம்.

முதல்வன் ஆன்மாவுக்கு அறிவிச்செயல்களை விளக்குதல் காட்டுமுபகாரம். விளக்கொளி கலந்த கண் விளக்கொளி கலந்த பொருளையே பார்க்கும். அப்படி ஆன்மா ஒரு பொருளை யறிதற்கு முதல்வன் அவ்வான்மாவை யதிட்டித்து அப்பொருளினுங் கலத்தல் வேண்டும். அதாவது ஆன்மா ஒரு பொருளை யறியும்போது முதல்வனும் அவ்வன்மாவோடுடனினு அறிதல்வேண்டும். முதல்வன் இவ்வாறறிதல் காணுமுபகாரம், இவ்விரண்டிலும் காணுமுபகாரமே அத்துவித நிலையைத் தெளிய விளக்கும்.

இறைபணி நிற்கும் ஆன்மா முதல்வனுக்கு உடலாகவும், முதல்வன் அதனை யதிட்டித்து நிற்கும் உயிராகவும் இருப்ப அவ்வான்மாவுக்கு இந்நிலையில் விடயமாவது அம்முதல்வனே. ஆனால் முதல்வனைக் காண்பது உடலென நிற்கும் அவ்வான்மாவா? அல்லது உயிரெனநிற்குந் தானேயா? எனின் ஆன்மா அறிந்ததென்றும் தான் அறிந்தானென்றும் பிரித்தறிய முடியாதவாறு இருவரது அறிவும் ஒன்றனையொன்று விடாமல் ஒருங்மே விடயித்துச் செல்லுமென்க. எனவே அந்த ஆன்மாவின் பொருட்டு முதல்வனும் தன்னைக்கண்டு உபகரித்துவரும் அத்துவித நிலையை அவ்வான்மா அருட்கண்கொண்டு பார்க்கும். இப்படியாக முதல்வனையே விடயிக்கும் அவ்வான்மாவினது பிராரத்தமுழுவதையும் அவ்வான்மாவினிடமாக நின்று அம்முதல்வனே என்று கொள்வன். ஆகையால் அவ்வான்மாவுக்குப் பிராரத்தவாதனையில்லை. இவ்வாறு மலங்களெல்லாம் நீங்கவே அவ்வான்மா முதல்வனது உபகாரத்தை அறிதலும் அதன்கண் இச்சை மீதூர்தனும் அதில் அழுந்துதலுஞ் செய்யும். இதுவே சிவபோகம். இதுவே சிவப்பேறு.

இரத குளிகை பொன்னியல்பைக் காட்டாது தன்னுள்ளடக்கி நிற்பதுபோல இறைவன் உயிரை அதன் இயல்பு சிறிதுந்தோன்றாது அறிவிறந்து நிற்குமாறு தனது வியாபகத்துள் அடங்கி நிற்பன்.

உண்மைநெறி விளக்கப் பதவுரை முற்றிற்று

திருச்சிற்றம்பலம்

பூநீ மெய்கண்ட தேசிகன் திருவடி வாழ்க

பூநீ உமாபதிசிவந் திருவடி வாழ்க.
